

Cor de Cambra del Palau, Europa Galante & Biondi – *Il ritorno d’Ulisse in patria* de Monteverdi

Palau Òpera

Dissabte, 11 de març de 2023 – 19 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Mark Padmore, *tenor* – Ulisse / Fragilitat humana

Sara Mingardo, *contralt* – Penelope

Jorge Navarro Colorado, *tenor* – Telemaco

Julieth Lozano, *soprano* – Amor / Melanto

Mark Milhofer, *tenor* – Eumete

Omar Mancini, *tenor* – Eurimaco

Francesca Billiotti, *contralt* – Ericlea

Giuseppina Bridelli, *mezzosoprano* –
Giunone (Juno) / Fortuna / Minerva

Jérôme Varnier, *baix* – Nettuno (Neptú)

Denzil Delaere, *tenor* – Giove (Júpiter)

Nile Senatore, *baríton* – Anfinomo

Vince Yi, *contratenor* – Pisandro

William Meinert, *baix* – Antinoo / Temps

Tarik Bouselma, *tenor* – Iro

Cor de Cambra del Palau de la Música

Catalana (Xavier Puig, director; Júlia Sesé, preparadora del cor)

Europa Galante

Fabio Biondi, *director*

Claudio Monteverdi (1567-1643)

Il ritorno d'Ulisse in patria

Tragèdia amb final feliç, en pròleg i tres actes, amb llibret de Giacomo Badoaro (1602-1654) basat en l'*Odissea* d'Homer

ACTE I

Pausa

ACTE II

Pausa

ACTE III

Durada aproximada del concert:

Acte I, 42 minuts | pausa de 10 minuts | Acte II, 45 minuts |
pausa de 10 minuts | Acte III, 47 minuts.

#clàssics

Aquest concert s'inclou dins de la programació del Barcelona
Spring Festival 2023

Poema

amor

mereix la tarda una daga de foscor, diuen.
pel que sembla, així ha estat sempre.
recorden els vells que la pròrroga ha estat llarga,
però ningú generós sinó ells: les hores.
superada de nou l'absència quotidiana,
rovellarà encara la llum el món.
atònits tots, decidim a tothora indolència,
fins que ens faltin les forces per ajaçar-nos i esperar,
un cos per estimar.

Eduard Escoffet

Menys i tot (LaBreu Edicions, 2017)

Palau de la Música Catalana

Abonaments
a la carta

a partir de
3 concerts!

Joyce DiDonato
& Il Pomo d'Oro

Grigory Sokolov

Missa en Si menor de Bach
amb John Eliot Gardiner

La bella molinera de Schubert
amb Christoph Prégardien

Passió segons sant Mateu de Bach
amb Vox Luminis

La Patètica de Txaikovski
amb Teodor Currentzis

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

... i més de 100 concerts!

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.

Comentari

El retorn de Monteverdi

Trenta-tres anys separen la creació de *La favola d'Orfeo* el 1607 a la cort dels Gonzaga, a Màntua, de l'estrena a Venècia, el 1640, d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*, penúltima òpera conservada de Claudio Monteverdi. Un llarg lapse temporal que suposa un buit musicològic monumental perquè, durant aquest període, no només el compositor va escriure un bon grapat d'òperes malauradament perdudes, sinó que el gènere com a tal evolucionà de manera vertiginosa. D'experiment intel·lectual i passatemps cortesà reservat per a grans ocasions, l'*opera in musica* esdevingué, en pocs anys, un fenomen que omplia teatres i, com a conseqüència, impulsà la creació de la indústria de l'espectacle tal com l'entendem avui.

Sabem que, entre una composició i l'altra, Monteverdi va escriure obres escenicomusicals desaparegudes, com *Arianna* (1608), de la qual només conservem el famós "Lamento", *Andromeda* (1620), *La finta pazza Licori* (1627), *intermezzi* com *Teti e Flora*, *Il castello di Atlante*, *Didone ed Enea*, *Gli amori di Diana e di Endimione*, *Gli argonauti* o *I quattro continenti*. També *Mercurio e Marte* (1628), *Proserpina rapita* (1630) i, finalment, entre *Il ritorno d'Ulisse in patria* i *L'incoronazione di Poppea* (1643), les seves darreres òperes, la també perduda *Le nozze d'Enea con Lavina* (1641) que completava una gloriosa i inesperada trilogia final. En definitiva, un opus considerable que constitueix la baula perduda que impedeix conèixer al detall les primeres passes del gènere operístic.

El salt musical i dramàtic entre *L'Orfeo*, hereu encara de l'imaginari renaixentista, i obres com *Ulisse* i *Poppea*, considerades les primeres òperes modernes, és immens i s'explica per diversos motius. D'una banda, per la pròpia evolució d'un gènere condicionat pel component comercial. Cal no oblidar que el Teatro San Cassiano de Venècia, el primer dedicat exclusivament a l'òpera, s'inaugurà el 1637. La iniciativa tingué èxit immediat perquè quatre anys més tard s'havien obert a la mateixa ciutat tres teatres més on la gent pagava entrada per veure l'espectacle de moda. Però aquesta fascinació per l'òpera i la seva vigorosa evolució no hauria estat la mateixa sense la intervenció oportuna d'un geni com Monteverdi i, especialment, per la sorprenent evolució ideològica els darrers anys de la seva vida.

Després de gairebé trenta anys com a *maestro di cappella* de la basílica de Sant Marc, Monteverdi és una figura consagrada i sol·licitada per totes les corts europees. Ja començant a preparar la seva retirada és ordenat sacerdot. Però el destí, sempre capriciós, fa que el compositor entri en contacte amb membres de l'Accademia degli Incogniti, cercle intel·lectual lliurepensador, anticlerical, republicà i llibertí. El xoc entre aquests dos mons, el de la tradició musical i el de la modernitat intel·lectual, produirà una espurna que revolucionarà la història de l'òpera gràcies a títols com *Il ritorno d'Ulisse in patria* o *L'incoronazione di Poppea*.

La vitalitat operística d'aquells anys a la República de Venècia i el contacte amb una jove generació de poetes amb noves idees i referents literaris decideixen Monteverdi a tornar a compondre òperes. Per als *incogniti*, els poemes al·legòrics de Torquato Tasso, font d'inspiració del compositor en obres com *Il combattimento di Tancredi e Clorinda*, són rèmores del passat. Cal una renovació de les fonts literàries i aquesta sorgirà dels clàssics grecs i romans. *L'incoronazione di Poppea*, amb llibret de Francesco Busenello, està basada en els *Annals* de Tàcit i és la primera òpera que posa en escena personatges històrics, com l'emperador Neró. La perduda *Le nozze d'Enea con Lavinia* s'inspirà en l'*Eneida* de Virgili, i és probable que l'adaptació fos a càrrec de Michelangelo Torcigliani, amic de Giacomo Badoaro, que fou qui proporcionà a Monteverdi els versos de l'*Ulisse*, òbviament provinents de l'*Odissea* d'Homer.

Badoaro, jove poeta de trenta-cinc anys, fou clau en el retorn operístic de Monteverdi, detall que coneixem gràcies a cartes conservades en les quals tempta el vell compositor a adherir-se a la causa. El seu llibret es centra en els cants XIII i XXIII de l'*Odissea* i narra com, després de vint anys de viatge i mil peripècies, Ulisses arriba per fi a Ítaca. Protegit per la deessa Minerva aconseguirà retrobar-se amb el seu fill Telemaco i venjar-se dels pretendents de la fidel Penelope, que finalment el reconeixerà. Aquest és el nus central de l'obra que inclou diverses trames paral·leles que serveixen de contrast, a voltes còmic i a voltes al·legòric, a la història principal. Però el que fa de l'*Ulisse* una òpera fascinant és la profunda humanitat i complexitat psicològica que Monteverdi atorga als personatges i la varietat de recursos musicals i formals que desenvolupa amb una naturalitat i coherència dramàtica absolutament astoradores. Per tot això, no és agosarat afirmar que, si *Il ritorno d'Ulisse in patria* no s'hagués escrit, probablement la història i evolució del gènere operístic hauria estat diferent.

Antoni Colomer, crític musical i divulgador

Come for the music.
Stay for the rest.

Barcelona Obertura
Classic & Lyric

Biografies

Mark Padmore, tenor

Nascut a Londres, va estudiar al King's College de Cambridge. Té una carrera internacional en òpera, concerts i recitals. Les seves intervencions com a Evangelista a les *Passions* de Bach són especialment estimades, sobretot amb la Berliner Philharmoniker i Simon Rattle, amb posada en escena de Peter Sellars.

Punt culminant de la temporada 2021-22 va ser una residència al Wigmore Hall, on va col·laborar amb els pianistes Till Fellner, Imogen Cooper, Mitsuko Uchida i Paul Lewis. Aquest escenari també forma part de la seva agenda enguany, per cantar obres de Vaughan Williams i Fauré amb l'Elias Quartet i James Baillieu, que prèviament interpretarà a l'Estat espanyol. Igualment, té recitals amb Kristian Bezuidenhout a Hèlsinki, Till Fellner a Saragossa i Julius Drake a Amsterdam. També serà artista resident a l'Oxford Lieder Festival i oferirà una gira de recitals pel Japó amb Mitsuko Uchida. A més d'actuar en aquesta producció d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*, dirigida por Fabio Biondi, oferirà l'estrena mundial d'un cicle de cançons de Mark-Anthony Turnage, *A constant obsession*, amb el Nash Ensemble i oferirà concerts amb la Sinfonieorchester de Basilea i Deutsche Kammerphilharmonie de Bremen.

La seva aparició més recentment a la Royal Opera House, Covent Garden, va ser amb motiu d'una nova producció de *Mort a Venècia* de Britten, en què la seva actuació va ser descrita com un *tour de force* i “*exquisida vocalment [i presentant] el col·lapse físic i espiritual d'Aschenbach amb un detall i una perspiciàcia extraordinàries*”. Ha interpretat altres rols operístics, com els protagonistes de *The corridor* i *The cure* de Harrison Birtwistle al Festival d'Aldeburgh, el capità Vere de *Billy Budd* de Britten i l'Evangelista de la *Passió segons sant Mateu*, tots dos per al Festival de Glyndebourne, així com l'estrena mundial de *Cave* de Tansy Davies amb la London Sinfonietta.

En concert actua amb les principals orquestres d'arreu. Va ser artista resident la temporada 2017-18 amb la Berliner Philharmoniker i va ocupar el mateix lloc a la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks la 2016-17. La seva feina amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment ha inclòs projectes que exploren tant la *Passió segons sant Joan* com la *Passió segons sant Mateu* de Bach i que han estat aclamats arreu del món.

La seva extensa discografia inclou la *Missa Solemnis* de Beethoven i *Die Schöpfung* de Haydn amb Bernard Haitink i la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks per al segell BR Klassik i *Lieder* de Beethoven, Haydn i Mozart amb Kristian Bezuidenhout per a Harmonia Mundi. Altres enregistraments per a aquest segell inclouen cicles de Schubert amb Paul Lewis (*Winterreise* va guanyar el Premi Vocal 2010 de la revista «Gramophone»), *Dichterliebe* de Schumann amb Kristian Bezuidenhout, Premi Edison Klassiek (2011), i *Serenade* i *Nocturne* de Britten i *Dies Natalis* de Finzi amb la Britten Sinfonia, premiat amb l'ECHO Klassik (2013).

Sara Mingardo, contralt

©Beatrice Fardilha

És una de les poques, actualment, veritables contralts. És una intèrpret molt sol·licitada i apreciada, amb un ampli repertori. Treballa habitualment amb Rinaldo Alessandrini, Ivor Bolton, Riccardo Chailly, Myung Whun-Chung, Paul Daniel, Colin Davis, Sir John Eliot Gardiner, Emmanuelle Häim, Marc Minkowski, Riccardo Muti, Roger Norrington, Trevor Pinnock, Maurizio Pollini, Christophe Rousset, Jordi Savall, Peter Schreier i Jeffrey Tate, i amb prestigioses orquestres internacionals: Berliner Philharmoniker, London Symphony Orchestra, Boston Symphony Orchestra, Orchestre Nationale de France, Les Musiciens du Louvre, Monteverdi Choir i Orchestra, Concerto Italiano, Les Talens Lyriques i Academia Montis Regalis.

Particularment intensa i fructífera va ser la seva col·laboració amb el mestre Claudio Abbado, que la va escollir i dirigir en importants òperes, concerts i enregistraments.

Molt activa en concerts, té un ampli repertori que va des de Pergolesi fins a Respighi, passant per Bach, Beethoven, Brahms, Dvořák i Mahler. El seu repertori operístic inclou obres de Gluck, Monteverdi, Händel, Vivaldi, Rossini, Verdi, Cavalli, Mozart, Donizetti, Schumann i Berlioz.

Sara Mingardo va estudiar amb Franco Ghitti al Conservatori Benedetto Marcello de Venècia, la seva ciutat natal, i va completar els estudis amb una beca a l'Accademia Chigiana de Siena. Guanyadora de diversos concursos vocals nacionals i internacionals, va debutar amb *Il matrimonio segreto* de Cimarosa (en el rol de Fidalma) i *La Cenerentola* de Rossini (com a protagonista). El 2001 va guanyar dos premis Grammy, i el 2009 l'Associació de Crítics Musicals d'Itàlia li va concedir el prestigiós Premi Abbiati.

Jorge Navarro Colorado, tenor

©Jamie Capewell

Va fer els estudis de cant clàssic i òpera a la Guildhall School of Music and Drama de Londres i va completar la seva formació als programes Britten-Pears i Samling.

Aquesta temporada 2022-23 la seva agenda inclou Goffredo de *Rinaldo* de Händel amb la Capella Cracoviensis i Xavier Sabata al Festival Händel de Halle, Bajazet de *Tamerlano* de Händel amb l'English Touring Opera, Lelio de *Scipione* de Händel amb Christian Curnyn al Festival Händel de Londres i el debut al Grand Théâtre de Ginebra com a Telemaco d'*Il ritorno d'Ulisse* de Monteverdi, amb direcció de Fabio Biondi, producció que també presenta al Palau i a l'Auditorio Nacional de Madrid. També inclou el *Requiem* de Mozart amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya i Trevor Pinnock a L'Auditori, i diversos concerts de música antiga amb la Göteborg Baroque a Suècia.

Anteriorment, durant la temporada 2021-22 va cantar nombrosos rols händelians: Damon d'*Acis i Galatea* amb l'Early Opera Company i Christian Curnyn, Oronte d'*Alcina* amb el Lautten Compagny de Berlín, Lurcanio d'*Ariodante* al Festival de Händel de Göttingen, Petrus de *Brockes Passion* (versió escenificada) a l'Opera de Halle, Tempo d'*Il trionfo del Tempo e del Disinganno* amb el Bach Consort de Viena. També va debutar a La Fenice de Venècia com a Gualterio de *Griselda* de Vivaldi, sota la batuta de Diego Fasolis, i va participar al Festival Händel de Londres amb el recital d'àries barroques *Arias for Ballino* amb l'orquestra Opera Settecento.

Entre les seves representacions en temporades anteriors cal destacar Eliates de *Cresus* de Keiser amb l'Ensemble Diderot a París, el paper titular d'*El retablo de Maese Pedro* de Falla amb la BBC National Orchestra of Wales i el director Ryan Bancroft, Berengario de *Lotario* i Giuliano de *Rodrigo*, ambdues de Händel al Festival Händel de Göttingen, sota la batuta de Laurence Cummings, el paper titular de *Jonas* de Carissimi amb l'English Touring Opera, Damon d'*Acis and Galatea* al Festival Händel de Londres, Emilio de *Partenope* de Händel a l'Iford Opera, Apollo de *L'Orfeo* de Monteverdi a Göteborg, Don Ottavio de *Don Giovanni* de Mozart a Londres, Settimio d'*Agrippina* de Porpora amb la Barber Opera a Birmingham i Gualtiero de *Griselda* de Vivaldi amb l'Irish National Opera, sota la batuta de Peter Whelan.

També destaca la seva activitat concertística, majoritàriament centrada en música sacra del Barroc i el Classicisme, amb formacions com ara Göteborg Baroque, Israel Camerata, Bach Collegium de Barcelona, Vespres d'Arnadí, New London Consort, Israel Chamber Orchestra, Irish Baroque Orchestra, Polski Chór Kamerlany, London Festival Orchestra i City of Birmingham Symphony Orchestra. Igualment, ha ofert recitals de cançó per a veu i piano en prestigiosos festivals, com ara el London Song Festival i el Ciclo de Lied de Santiago.

La seva discografia ara mateix inclou les òperes händelianes *Lotario* i *Rodrigo* enregistrades en directe durant el Festival de Göttingen (Accent) i l'àlbum *German cantatas for voice and virtuoso violin* amb l'Ensemble Diderot i Johannes Pramsohler (Audax).

Julieth Lozano, soprano

Ha debutat aquesta temporada al seu país, Colòmbia, com a Susanna de *Le nozze di Figaro* al Teatro Mayor, sota la batuta de Martin Haselböck. Tot seguit va tornar al Regne Unit per debutar a la Scottish Opera en una nova producció d'*Ainadamar*, en què va fer el paper de Nuria, sota la batuta de Stuart Stratford, abans de passar la resta de la temporada al Grand Théâtre de Ginebra formant part del seu Jeune Ensemble. I hi interpretarà Blumenmädchen de *Parsifal*, Melanto d'*Il ritorno d'Ulisse in patria*, la doctora de *Voyage vers l'espoir*, Aksinia de *Lady Macbeth de Mtsenk* i Anna de *Nabucco*.

La temporada 2021-22 va debutar amb la Welsh National Opera en l'ajornada Dubai Expo 2020 en una nova producció d'*Al Wasl* com a Zayed/Young Mary, sota la direcció de David Pountney i de la batuta de Justin Brown. La mateixa temporada va tornar al Longborough Festival Opera como ocell del bosc de *Siegfried*.

Els seus compromisos anteriors inclouen guineu (*La petita guineu astuta*) per al Longborough Festival Opera, Zerlina (*Don Giovanni*) al Festival de Verbier, Tytania (*Somni d'una nit d'estiu*) per a l'Opera en el Parque de Colòmbia, Despina (*Così fan tutte*) al Festival Internacional de Música de Cartagena (Colòmbia), Susanna (*Le nozze di Figaro*) a RCM i Norina (*Don Pasquale*) per a la Random Opera.

Finalista del concurs Kathleen Ferrier el 2020 i guardonada el 2018 amb el Premi del President atorgat pel príncep de Gal·les, va aparèixer al documental de la BBC *Queen Victoria: my musical Britain* enregistrat el 2019 als palaus de Buckingham i Kensington. El 2016 va participar a l'Acadèmia de Georg Solti i al Project Opera del Festival de Verbier, en què va ser guardonada amb el Prix Thierry Mermod. Ha actuat al Royal Albert Hall, Museum V&A i molts altres escenaris d'arreu del món.

Va assolir el Màster en Interpretació Vocal i l'Artist Opera Diplom al Royal College of Music, sota el mestratge de Dinah Harris. Becària d'Irene Hanson i de l'Independent Opera at Sadler's Wells, el 2019-20 va ser Young Artist al National Opera Studio de Londres.

Mark Milhofer, tenor

Nascut a Anglaterra, va estudiar cant al Magdalen College d'Oxford i amplià coneixements a la Guildhall School of Music de Londres. Ha intervingut com a Giannetto de *La gazza ladra* de Rossini amb la British Youth Opera i va ser convidat a estudiar amb Renata Scottò i Leyla Gencer a Itàlia. Va debutar internacionalment al Teatro Regio de Parma amb *La Cenerentola* de Rossini. Ha actuat a *Il matrimonio segreto* de Cimarosa, *Don Pasquale* de Donizetti, *La scala di seta* i *Il turco in Italia* de Rossini, *La Rondine* de Puccini, i en òperes del segle XX, com *Billy Budd*, *The turn of the screw* i en el paper de boja de *Curlew River* de Britten i com a mag d'*El cònsol* de Menotti. Ha participat en les estrenes mundials d'*El banquet* de Marcello Panni, *Federico II* de Marco Tutino i *Leggenda* d'Alessandro Solbiati.

Ha interpretat papers principals a teatres operístics d'Europa, com Belmonte de *Die Entführung aus dem Serail* de Mozart al Landestheater de Salzburg i Rennes, Ramiro de *La Cenerentola* a Berna i Almaviva d'*El barber de Sevilla* de Rossini a l'Òpera de Graz. També ha interpretat el rol de Ferrando en la posada en escena de Giorgio Strehler de *Così fan tutte* de Mozart a Pequín i Moscou.

El 2017 va intervenir a *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi en la reobertura de la Staatsoper Unter den Linden de Berlín, en una posada en escena d'Eva Höckmayr i amb direcció musical de Diego Fasolis. També ha interpretat el rol d'Arnalta, la dida de *La incoronazione di Poppea*, al costat d'Anna Prohaska com a Poppea i Max Emanuel Cencic en el rol de Nerone. Un crític va qualificar la seva actuació com la sorpresa de la nit, i en va destacar la unitat de veu i personatge en l'acció còmica i tràgica, vestit com una paròdia del majordom Riff Raff a *The rocky horror picture show*.

En concert, ha cantat la *Serenata per a tenor, trompa i cordes* de Britten a Roma i Parma, *Carmina Burana* d'Orff a l'Staatstheater am Gärtnerplatz, a Zagreb, Montecarlo i Roma; la *Petite messe solennelle* de Rossini al Festival d'Aldeburgh, i *Judas Maccabeus* de Händel als Proms amb The King's Consort.

Omar Mancini, tenor

El tenor italià es va graduar en clarinet el 2016 pel Conservatori Giuseppe Verdi de Milà, sota el mestratge de Luigi Magistrelli. Igualment, va començar a estudiar cant operístic amb Davide Gualtieri, on encara continua sota la direcció de Gianluca Valenti. El 2017 va ser admès al Curs de Música de Cambra Vocal de primer nivell, sota la direcció de Daniela Uccello. El 2021 es graduà en música de cambra vocal amb les màximes distincions.

L'octubre del 2018 va debutar com a solista a la *Petite messe solennelle* de Rossini en el marc del 150 aniversari de la mort del compositor. El setembre del 2019 va debutar al Festival d'Òpera de Capri en el paper de Rinuccio de *Gianni Schicchi* de Puccini. El mateix any va guanyar el primer premi del Concurs Antonio Falconio Summer Edition i el Premi Licitra com a millor cantant menor de vint-i-sis anys, durant el concurs de cant líric Salvatore Licitra.

El 2020 va ser finalista del concurs AsLiCo, secció Veus Emergents. El 2021 va ser seleccionat per a la Bottega Donizetti de l'Òpera Donizetti, en què debutar a l'espectacle de l'Òpera amb *C'erano una volta due bergamaschi...* El desembre del 2021 va debutar al Teatro Sociale di Como en el rol del guàrdia d'*Acquaprofonda* de Giovanni Sollima.

El gener del 2022 es presentà com a Horacio/La Voix Imaginaire de Lèlio de *Lèlio ou le retour à la vie* al Teatro Regio de Torí. El tenor, de vint-i-cinc anys, el maig del 2022 va fer el paper de comte Bandiera a *La scuola de' gelosi* de Salieri al Teatro Regio de Torí i pel juliol al Festival della Valle d'Itria.

Forma part del conjunt juvenil del Grand Théâtre de Ginebra aquesta temporada 2022-23.

Francesca Billiotti, contralt

La contralt va assolir el seu diploma amb la màxima qualificació al Conservatori G. Cantelli de Novara. Va continuar els estudis especialitzant-se en el repertori barroc i en òperes de Rossini, amb les contralts Sara Mingardo i Bernardette Manca di Nissa.

Va debutar en òpera al Teatro Nuovo de Torí amb *L'italiana in Algeri* i *La Cenerentola* de Rossini. Ha interpretat el rol principal d'*Orfeo* de Gluck al Teatro Olimpico de Vicenza, en el marc de Vicenza in Musica Festival dei Duo Mondì. També ha interpretat el rol principal d'una òpera contemporània i barroca titulada *La tragedia di Claudio Monteverdi* de Cornelis De Bondt, dedicada a la vida del compositor italià.

El 2017 va participar com a solista en la gira mundial de la trilogia d'òperes de Monteverdi amb motiu del 450 anys del naixement del compositor, sota la direcció de John Eliot Gardiner, tot actuant als teatres més prestigiosos d'Europa i els Estats Units (Philharmonie de París, Teatro La Fenice de Venècia, Philharmonie de Berlín, Festival de Lucerna, Lincoln Center de Nova York). Des d'aleshores ha continuat actuant amb el Monteverdi Choir and Orchestra de J. E. Gardiner, amb un repertori barroc i romàntic. El juny del 2023 actuarà com a solista en una gira per Itàlia amb madrigals de Monteverdi, novament sota la direcció de J. E. Gardiner.

Des de fa anys també col·labora amb la formació barroca Cenacolo Musicale, amb la qual ha participat en nombrosos festivals italians i ha enregistrat un cicle de *Cantates* de Barsanti.

Ha cantat com a solista a la Cambra de Representants del Parlament italià, el *Dixit Dominus* de Vivaldi amb els Moscow Virtuosi i el director Yuri Bashmet al Festival de Iaroslavl (Rússia), *Petite messe solennelle* de Rossini al Festival d'Òpera de Sarzana, *Stabat Mater* d'Alessandro Scarlatti a Pesaro; en una vetllada Monteverdi al Centro di Musica Antica Pietà dei Turchini de Nàpols, i al Festival dels Palaus de Sant Petersburg.

El 2018 va cantar al Wigmore Hall de Londres amb la contralt Sara Mingardo en un concert de duets de Monteverdi que va ser retransmès en directe per la BBC Radio 3.

Giuseppina Bridelli, mezzosoprano

©Francesco Squeglia

Nascuda a Piacenza (Itàlia), va començar a estudiar cant de ben jove i es graduà al Conservatori de la seva ciutat i s'especialitzà a la Scuola dell'Opera Italiana de Bolonya i a l'Accademia Rossiniana de Pesaro.

El 2007 va guanyar el concurs internacional de cant AsLiCo i debutà amb només vint-i-un anys com a Despina de *Così fan tutte*, dirigida per Diego Fasolis. A partir d'aleshores canta als escenaris més importants d'Itàlia i d'Europa. Ja ha treballat amb Z. Mehta, N. Santi, M. Mariotti, F. Luisi, A. Zedda, R. Abbado, J. Cura, L. G. Alarcón, R. Pichon, J. Jones, D. Fasolis, O. Dantone, J. Rhorer, C. Pluhart, i amb els directors E. Sagi, P. Stein, F. Ozpetek, A. Antoniozzi, L. Mariani, S. Vizioli, P. Pizzi, D. Livermore, C. Muti, D. Abbado i L. Podalydes.

Molt valorada en el repertori barroc i clàssic, treballa habitualment amb la Cappella Mediterranea, L'Arpeggiata, Il Pomo d'Oro, Accademia Bizantina, La Venexiana, Ensemble Pygmalion, Le Cercle de l'Harmonie, La Nuova Musica, Auser Musici i Le Concert d'Hostel Dieu.

Jérôme Varnier, baix

©RspStudio

Va estudiar a l'École d'Art Lyrique de l'Opéra de París. Va debutar com a Sarastro (*Die Zauberflöte*) a l'Opéra de Lió, on va formar part de l'elenc entre els anys 1995 i 2000.

També ha participat en les produccions d'*Orfeo*, *Carmen*, *Doktor Faust*, *Somni d'una nit d'estiu*, *Il barbiere di Siviglia*, *Falstaff*... Ha cantat el paper d'Arkel (*Pelléas et Mélisande*) a Leipzig, Londres, París, Lió, Sydney, Kanazawa Festival, Tòquio, Bordeus i Sevilla; com a Fray Laurence (*Roméo et Juliette* de Berlioz) a Bruselas i París; Colline (*La bohème*), Commendatore (*Don Giovanni*) i Seneca (*L'incoronazione di Poppea*) a Bordeus; Bailli (*Werther*) a Lisboa; Nourabad (*Les pêcheurs de perles*) a Moscou; Marcel (*Les huguenots*) a Brussel·les i Niça; Le Fauteuil/l'Arbre (*L'enfant et les sortilèges*) a Milà (La Scala); Médecin (*Pelléas et Mélisande*), Neptú/tercer parc (*Hippolyte et Aricie*) i Haushofmeister (*Capriccio*) a l'Opéra de París; Ramfis/el rei d'Egipte (*Aida*) a Massy; espectre (*Hamlet*) a Viena, París (Opéra Comique) i Montepeller; Banco (*Macbeth*) a Dijon; Brogni (*La juive*) a Estrasburg; Sirocco (*L'Étoile*) a Amsterdam; Nettuno (*Il ritorno d'Ulisse in patria*) a Brussel·les, Amsterdam, Colònia i Viena; Méphistophélès (*Faust*) a Avinyó i Massy; Crespel (*Les contes d'Hoffmann*) a Bordeus, i Plutó (*Hippolyte et Aricie*) a Berlín.

Té com a compromisos futurs: Horace Truchet (*On purge bébé*) i Cramer (*Henry VIII*) a Brussel·les; Nettuno (*Il ritorno d'Ulisse in patria*) al Grand Théâtre de Ginebra; fra Laurent (*Roméo et Juliette*) a Rouen...

Denzil Delaere, tenor

El tenor belga es graduà amb les màximes distincions el 2008 a l'École des Beaux-Arts de Gant en piano i cant, sota el mestratge de Philippe Wesemael i Sabine Haenebalcke. El 2013 obtingué un màster al Reial Conservatori de Gant i posteriorment va fer postgraus a la Capella de Música Reina Elisabet i a l'Acadèmia Internacional d'Òpera (IOA) de Gant.

Aquesta temporada ha actuat a La Monnaie com a Wirt de *Der Rosenkavalier* i Aristide en l'estrena mundial de la darrera òpera de Philippe Boesman, *On purge bébé*. Al Grand Théâtre Ginebra ha participat en una nova producció d'*Il ritorno d'Ulisse in patria* i *Voyage vers l'espoir* (creació de la versió francesa de l'òpera *Reise der Hoffnung* de Christian Jost). Així mateix, reestrenarà *Aristide* a l'Opéra de Lió.

La temporada 2021-22 actuà al Grand Théâtre de Ginebra en *Guerra i pau* de Prokófiev, a *La bohème* (Rodolfo) de Puccini a la Nederlandse Reisopera i com a Hans de *La núvia venuda* de Smetana en una nova versió neerlandesa sencera. També va cantar Luigi d'*Il tabarro* de Puccini i Gonzalve de *L'heure espagnole* de Ravel a l'Òpera de Flandes.

Els seus darrers papers inclouen Brighella i Tanzmeister (*Ariadne auf Naxos*), el príncep Arjuna (*Satyagraha*) de Philip Glass, missatger (*Aida*), Pedrillo (*Entführung aus dem Serail*) al Grand Théâtre de Ginebra, i Janek (*El cas Makropoulos*) al Festival Janáček de Brno.

També destaquen els seus compromisos amb l'Orquestra Filharmònica de Rotterdam, Orquestra Filharmonica de la Ràdio Holandesa i Orquestra Filharmònica dels Països Baixos com a Pietro (*Die Gezeichneten*) de Franz Schreker al Concertgebouw d'Amsterdam i com tenor solista de *Sulamith* amb direcció de P. H. van Gilse a Vredenburg, Utrecht.

Nile Senatore, baríton

©Léna Pinon

El tenor italià “*llueix una veu plena i suau en el registre agut i té una qualitats interpretatives impressionants, molt superiors a les dels cantants d’òpera actuals*” («Connessi all’Opera»). Interpreta un repertori que abasta des de la música barroca fins al Classicisme, en col·laboració amb alguns dels conjunts i directors musicals i escènics més importants del panorama musical actual.

Ha cantat el paper principal de *Robinson Crusoe* d’Offenbach (direcció: V. Rana i M. Bellocchio) i *Arsenico* de *Coscoletto* d’Offenbach (direcció: S. Quatrini-G. Montesano i A. Cirillo) al Festival della Valle d’Itria i Arena Shakespeare del Teatro Due de Parma. Al Festival della Valle d’Itria, també ha participat a *Ecuba* de Manforce escenificada por P. L. Pizzi (direcció: Sesto Quatrini), enregistrada i retransmesa en directe per la Rai5. També ha debutat com a Ferrando de *Così fan tutte* de Mozart al Teatro Cilea de Reggio de Calàbria (“*El jove tenor Nilo Senatore, Ferrando, té un color de veu i una presència adolescent que s’adapten bé a la part somniadora quan canta «Un’aura amorosa», un moment que li va suposar un aplaudiment generós, i honorablement desinvolt durant tota l’obra, també va superar la difícil ària «Tradito, schernito», que ben sovint és omesa*” («Impiccione Viaggiatore»).

Ha cantat Bach a l'Stadttheater de Gießen en la producció *Glaube. Liebe. Abschied*. Va figurar entre els finalistes 2020 del prestigiós Concurs Cesti, i el 2021 va ser seleccionat en el rol d'Orphée per a *La descente d'Orphée aux enfers* de Charpentier en la primera residència de William Christie i Les Arts Florissants al Quartier des Artistes de Thiré. Entre els darrers debuts hi ha Ozia de la *Betulia liberata* de Mozart al Teatro Olimpico (*“El seu fraseig matisat, junt amb una delicada carícia dels mots i la forma amb què va teixir colorature de dolça delicadesa i complexitat van resultar tota una delícia”*, «Operawire»); Abele de *Cain et Abel* de Pasquini i Falsa Mater de *Judicium Salomonis* de Charpentier a l'Innsbrucker Festwochen der Alten Musik, dirigit per A. De Marchi (*“La seva interpretació va ser magnífica, plena de passió i incisiva, amb un timbre clar i encisador”*, «L'Ape Musicale»); la fragilitat humana i Pisandro d'*Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi a l'Abbaie de Royaumont (direcció: B. Hartoin i Mariame Clément); Edoardo Milfort de *La cambiale di matrimonio* de Rossini al Museo Nacional dos Coches de Lisboa (direcció: J. B. Pommier-T. C. Costa).

Actualment està de gira amb Les Musiciens du Louvre cantant *Le bourgeois gentilhomme* de Lully, que ja va ser retransmesa en directe per France5 Télévision des de l'Opéra de Bordeus i que es reprèn aquest 2023 a l'Opéra Comique de París i a la Vancouver Opera i a l'Opéra de Vichy, i amb La Petite Bande canta *Così fan tutte* de Mozart, producció estrenada al Concertgebouw d'Amsterdam, on *“El tenor Nilo Senatore va ser un Ferrando excepcionalment líric”* («Opera Magazine»).

També canta com a contratenor a *La pastorale sur la naissance de N. S. J. C.* amb el conjunt Le Parlement de Musique.

Vince Yi, contratenor

Nascut a Corea del Sud, va créixer a Califòrnia i estudià a la Universitat de Boston i a la de Michigan. Essent encara estudiant, el seu notable talent vocal va ser distingit amb diversos premis i actuacions que van ser aclamades per la crítica. El 2007 va obtenir la plaça com a únic contratenor al prestigiós Programa Merola per a joves artistes, tot seguint les passes d'estrelles internacionals, com Anna Netrebko i Thomas Hampson; hi va cantar papers tan diversos com Idamante d'*Idomeneo* de Mozart i Giulio Cesare del mateix títol de Händel. El 2009 va debutar al Carnegie Hall al cicle The Song Continues, patrocinat per la Fundació Marilyn Horne.

S'ha forjat un prestigi internacional que ràpidament li ha permès pujar als escenaris europeus cantant el rol protagonista masculí de *Piramo e Tisbe* de Hasse al Musikfestspiele Potsdam Sansouci 2012. I des d'aleshores ha intervingut en la destacada Nit de Gala dels Contratenors (enregistrada per Decca Classics) i ha ofert gires per tot Europa: Megaron d'Atenes, Théâtre des Champs Élysées de París, Cemal Recit Rey d'Istanbul...

Ha interpretat el rol de Hunan a la nova producció de *The indian queen* de Purcell (Teatro Real de Madrid, Teatre Bolxoi de Moscou), que va ser editada en DVD per Sony Classical. El seu personatge li va suposar la primera nominació a la Màscara d'Or com a millor actor d'òpera el 2014, que és el premi nacional de teatre de Rússia. També ha interpretat el paper principal d'*Artaserse* de Vinci a l'Opéra Royal de Versailles, Òpera de Colonia i Concertgebouw d'Amsterdam.

Les actuacions posteriors inclouen una sèrie d'operes de Händel començant per *Arminio*, com a Sigismondo. Ha debutat a l'Òpera de Frankfurt en el paper de Fraarte de *Radamisto* de Händel. Com a Ruggiero d'*Alcina* (Teatre de Basilea) i en el rol de Piacere d'*Il trionfo del Tempo e del Disinganno* (a Moscou), on va ser nominat per segona vegada i va guanyar la Màscara d'Or el 2019. Convidat novament al Theater de Basilea, hi va cantar el rol d'Enea de *Didone abbandonata* de Jomelli.

A més d'actuar, va ser professor de cant a la Universitat de Michigan, a la Western Michigan University i Belvoit Terrace. És doctor per la Universitat de Michigan.

William Meinert, baix

Lloat pel seu “*baix ric i vibrant*” («Opera Today»), és membre del Young Ensemble del Grand Théâtre de Ginebra, on ha fet els papers de Titurel de *Parsifal*, gran sacerdot de *Nabucco* i Antinoo d’*Il ritorno d’Ulisse in patria*, que repetirà en concert amb l’Europa Galante també a Madrid, després de Barcelona. Recentment ha debutat a Europa amb el Tiroler Festspiele Erl com a Mordred de *Le roi Arthur*, es va unir a la Internationale Meistersinger Akademie a Neumarkt i.d.OPf. (Alemanya) i ha tornat als Estats Units per fer de Sarastro de *La flauta màgica* amb l’Opera Orlando i com a Sodbuster de *Proving up* de Missy Mazzoli amb Opera Las Vegas.

La temporada 2021-22 va debutar amb la Santa Fe Opera com a Snug d’*A midsummer night’s dream* i amb la Dallas Opera fent el comissari imperial de *Madama Butterfly*. Tambien es va incorporar a l’Atlanta Opera com a artista d’estudi, tot debutant en el paper de Curio de *Giulio Cesare*. En la vessant concertística, ha actuat com a baix solista amb la National Symphony Orchestra de Washington a *El Messies* de Händel, amb la Filharmònica i Cor Simfònic del NEC en la *Simfonia núm. 13, “Babi Yar”* de Xostakóvitx, i amb els American Bach Soloists en *Pious & Profane*, un concert de madrigals i repertori sacre de Monteverdi.

Va guanyar el primer premi del Concurs Mary Jacobs Smith Cantant de l'Any de l'Òpera de Shreveport 2022 i el Concurs Eleanor McCollum de la Grand Opera de Houston 2019, a més de ser finalista del Concurs Vocal Nacional Loren L. Zachary 2022. Recentment s'ha graduat en el programa Cafritz Young Artist de la Washington National Opera i hi ha interpretat Sarastro de *La flauta màgica* i l'agent secret d'*El cònsol*. Ha cantat com a Commendatore de *Don Giovanni* de Mozart (Baltimore Concert Opera), comentarista de *Scalia/Ginsburg* de Derrick Wang (Opera North), Vodník de *Rusalka* (Madison Opera), el duc de *Roméo et Juliette* de Gounod (Pensacola Opera). Com a artista aprenent de la Santa Fe Opera, va fer els personatges de Hjarne i Corbin en l'estrena mundial de *The thirteenth child* de Poul Ruders el 2019. Ha participat a la *Novena Simfonia* de Beethoven amb la Baltimore Choral Arts Society, *Vèspres 1610* de Monteverdi amb l'American Bach Soloists i *El Messies* de Händel amb el Washington Bach Consort.

Llicenciat en música pel Peabody Institute, també és cofundador de Parea Series, un cicle d'actuacions digitals que combina música, teatre innovador i debats, en el qual no solament és un dels intèrprets principals, sinó també responsable de filmació, edició de vídeo i disseny d'il·luminació.

Tarik Bouselma, tenor

Nascut a Tourcoing (França), va començar els estudis musicals amb el piano i la trompa. I els de cant al Conservatorio de Lilla, a la classe d'Annick My; igualment, va assistir a classes magistrals amb François Leroux i Pierre Hantaï. El 2011 es va incorporar al Conservatori Hanns Eisler de Berlín i hi estudià amb Diane Forlano, Thomas Quasthoff i Julia Varady.

Després dels estudis ha afrontat un ampli repertori amb conjunts barrocs, tot actuant amb *Le Poème Harmonique* (Vincent Dumestre), *Harmonia Sacra* (Yannick Lemaire), *Pygmalion* (Raphaël Pichon), *Vox Luminis* (Lionel Meunier), *BachPlus* (Bart Naessens), *Marguerite Louise* (Gaetan Jarry) i *Europa Galante* (Fabio Biondi).

La temporada 2018-19 va actuar a l'Opéra Comique amb *Orfeo ed Euridice* de Gluck, *Vespres* de Monteverdi i *Stravaganza d'amore* amb l'Ensemble Pygmalion. També ha actuat a l'Elbphilharmonie d'Hamburg amb Fabio Biondi i el seu conjunt Europa Galante.

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Xavier Puig, director)

@ Ricardo Rios

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. El Cor ha estat dirigit per Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Casañas i Simon Halsey. Actualment Xavier Puig n'és el director i Jordi Armengol el pianista.

Als seus components se'ls exigeix un alt nivell vocal i artístic, aspectes que aporten al grup un potencial que el converteix en un cor de gran qualitat. Ha estat dirigit per grans mestres, com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Christophe Rousset, Vladimir Jurowski, Daniele Gatti, Simon Carrington i Fabio Biondi, i ha col·laborat amb els cantants Philippe Jaroussky i Mark Padmore. Des de l'any 2010 la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

A nivell internacional, cal destacar-ne el debut el 2017 als Proms de la BBC de Londres, la gira amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus el 2018, i el debut al festival MÚPA de Budapest el 2022 amb un programa d'ensalades i madrigals del Renaixement català. De la temporada passada cal destacar la *Passió segons sant Joan* de Bach, sota la direcció de Xavier Puig, i les estrenes de *Reconnaissance* de Kaija Saariaho i *Invocation to the earth* de Xavier Pagès Corella, sota la direcció de Simon Halsey. Els projectes més destacats d'aquesta temporada 2022-23 inclouen la interpretació d'obres dels compositors convidats del Palau de la Música Catalana Caroline Shaw i Ferran Cruixent (dirigit per Júlia Sesé, preparadora del Cor), el concert commemoratiu del centenari del l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, la segona col·laboració amb Europa Galante i Fabio Biondi, amb *Il ritorno d'Ulisse in patria* de Monteverdi, i la nova col·laboració amb Franco Fagioli i l'Orchestre de l'Opéra Royal de Versailles que inclou dos concerts a l'auditori francès.

Sopranos

Natàlia Casasús, Araceli Esquerra, Míriam Garriga, Belen Barnaus, Anna Niebla, Anaïs Oliveras

Contralts

Assumpta Cumí, Mariona Llobera, Magda Pujol, Elisenda Arquimbau, Tànit Bono, Marta Cordoní,

Tenors

Josep Camós, Marc Rendon, Joan Francesc Folqué, Marc Garcia, Carles Prat, Matthew Thomson

Baixos

Esteve Gascón, Daniel Morales, David Pastor, German de la Riva, Pablo Acosta, Ferran Albrich

Europa Galante

La formació va ser fundada el 1990 pel seu director musical i violinista de fama internacional Fabio Biondi, i ràpidament va esdevenir el principal conjunt instrumental italià que donava nova vida al repertori barroc i clàssic.

El conjunt es va especialitzar inicialment en els compositors italians dels segles XVII i XVIII, i després de publicar el primer disc dedicat als concerts de Vivaldi, va assolir reconeixement mundial, confirmat constantment per la crítica, que li ha valgut el Diapason d'Or de l'Année i el Choc de Musique. Ara Europa Galante interpreta una varietat de repertori molt conegut i alhora continua descobrint joies amagades des de l'òpera de Händel fins a les *Suites orquestrals* de Bach, des de l'òpera de Rossini fins a la música de cambra de Boccherini.

Des que va ser fundada fa trenta anys per Fabio Biondi, ha ofert nombroses gires internacionals que l'han portat per moltes de les principals sales de concerts i teatres d'arreu del món, com el Teatro alla Scala de Milà, Théâtre des Champs Élysées, Accademia di Santa Cecilia de Roma, Concertgebouw d'Amsterdam, Wiener Musikverein, Lincoln Center i Carnegie Hall de Nova York, Suntory Hall de Tòquio i Opera de Sydney.

Aquesta temporada la seva agenda inclou *Silla* de Händel al Auditorio Nacional de Madrid i actuar a la Xina i el Japó, i també interpretarà l'oratori de Händel *Il trionfo del Tempo e del Desenganno*.

La temporada vinent presentarà l'estrena mundial de l'òpera *Argippo* de Vivaldi a Xangai, Seül, Festival de Bremen, Theater an der Wien, Madrid i Sevilla. Europa Galante interpretarà, a més, altres programes a Espanya, Alemanya, Suïssa, Polònia, França i també farà una gira pels Estats Units i l'Amèrica de Sud (Mèxic, Colòmbia i el Brasil). A Itàlia presentarà un programa Haydn a Florencia, Roma, Torí i Càller.

L'agost del 2018 va celebrar el desè aniversari de Stanislaw Moniuszko amb la presentació de la seva òpera *Halka* al Festival Internacional Chopin; enguany torna a oferir l'òpera *Hrabina* de Moniuszko i *Betly* de Donizetti, tot mantenint el viatge del conjunt a través de la interpretació històrica de l'òpera del *bel canto*, després de produccions anteriors, com *Norma* de Bellini, *La Cenerentola* de Rossini i *Il corsaro* de Verdi.

Les darreres aportacions discogràfiques amb Warner Classics, Virgin i Glossa inclouen els *Concerts de l'adeu* (Diapason d'Or) de Vivaldi i *Concerts de Bohèmia* (Star Recording of the Trad), *I capuleti e i Montecchi* de Bellini, i *Macbeth* de Verdi (Preis der Deutsche Schallplattenkritik), i òperes de Vivaldi, com *Bajazet*, *Oracolo in Messenia* i *Ercole sul Termodonte*, editades per Warner Classics amb Joyce Di Donato, Diana Damrau, Philippe Jaroussky, Vivica Genaux y Rolando Villazón.

Europa Galante és l'orquestra resident de la Fondazione Teatro Due en Parma.

Violins I: Fabio Ravasi | Elin Gabrielsson | Barbara Altobello
Violins II: Andrea Rognoni | Beatrice Scaldini | Rossella Borsoni
Violes: Stefano Marcocchi | Krishna Nagaraja
Violoncel: Alessandro Andriani
Contrabaix: Riccardo Coelati Rama
Flautes: Petr Zejfart | Marco Scorticati
Sacabutxos: Stefan Legee | Pascal Gonzales | Julien Ribouleau
Sacabutx baix: Jean Noel Gamet

Contínuo:

Arpa: Marta Graziolino
Clavicèmbal: Paola Poncet,
Tiorba: Giangiacomo Pinardi
Viola de gamba: Teresa Anais Lion
Llaüt: Mauro Pinciarolli
Orgue: Andrea Perugi

Fabio Biondi, director

El 1989, després d'una àmplia tasca amb conjunts especialitzats, com Les Musiciens du Louvre i The English Concert, Biondi va fundar Europa Galante, que ben aviat va esdevenir el conjunt italià de música històrica més important. Biondi i la seva orquestra s'han forjat tota una reputació amb *“actuacions fresques i vibrants”* («New York Times»), i donen nova vida al repertori barroc, clàssic i del primer Romanticisme, tot actuant als principals festivals i escenaris internacionals, com ara darrerament la Pierre Boulez Saal de Berlín, Elbphilharmonie d'Hamburg, Wiener Konzerthaus, Enescu Festival i Edinburgh International Festival.

Biondi aporta aquest enfocament d'autenticitat i atractiu a les orquestres simfòniques i de música de cambra modernes, que ell dirigeix des del violí. Els projectes més destacats recents i futurs inclouen la New York Philharmonic, Chicago Symphony, Filharmònica de Hong Kong, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, RAI de Torí, NDR Radiophilharmonie, hr-Sinfonieorchester Frankfurt, Simfònica de la Ràdio Finlandesa, Mahler Chamber Orchestra i Mozarteumorchester de Salzburg.

Va ser director artístic de música barroca de l'Orquestra Simfònica de Stavanger entre el 2005 i el 2016. La passió de Biondi per l'òpera el porta a centres importants, com l'Orpenhaus de Zuric, Staatsoper unter den Linden de Berlín i el 2020 al Grand Théâtre de Ginebra amb *Die Entführung aus dem Serail* de Mozart en una nova producció de Luk Perceval. Va ser director musical en el període 2015-2018 del Palau de les Arts Reina Sofia de València, on va dirigir produccions de Donizetti, Rossini, Haydn i *Il corsaro* de Verdi. Com a violinista és considerat i respectat com un virtuós “*impeccable*” («The Guardian»), i actua en recital per tot el món: Carnegie Hall, Wigmore Hall, Auditorio Nacional de Música de Madrid i Cité de la Musique.

La seva àmplia discografia per a Warner Classics, Virgin i Glossa li ha reportat nombrosos premis, incloent-hi el Diapason d'Or de l'Année i el Choc de Musique; el seu enregistrament amb l'Europa Galante de *Les quatre estacions* de Vivaldi va ser Disc de l'Any en més de cinc països, i ha enregistrat en companyia de Joyce DiDonato, Diana Damrau, Philippe Jaroussky, Vivica Genaux i Rolando Villazón. El seu recent àlbum amb *Sonates per a violí i guitarra* de Paganini va ser seleccionat com a Editor's Choice per «Gramophone» i la «BBC Music Magazine».

Biondi és membre de l'Accademia Nazionale di Santa Cecilia des del 2011, i el 2015 va ser nomenat Oficial de l'Ordre National des Arts et des Lettres pel Ministeri de Cultura francès. Així mateix, el 2019 va ser distingit amb la Medalla de Coratge i Veracitat pel Govern de Polònia, com a reconeixement als seus destacats assoliments culturals.

Spring Festival

Del 8 al 31 de març 2023

Blooming Classical Music

També et pot interessar...

Palau Òpera

Dimarts, 30.05.23 – 19 h

Sala de concerts

Il Tamerlano de Vivaldi

Arianna Vendittelli, *soprano*

Delphine Galou, *mezzosoprano*

Sophie Rennert, *mezzosoprano*

Marina de Liso, *mezzosoprano*

Filippo Mineccia, *contratenor*

Bruno Taddia, *baríton*

Accademia Bizantina

Ottavio Dantone, *director*

A. VIVALDI: *Il Tamerlano o Bajazet* (versió de concert)

Llibret d'Agostino Piovene

Preus: de 25 a 70 €

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

